

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-106/17

Pawel Hofsoe

κατά

LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster AG

(αίτηση του Sąd Okręgowy w Szczecinie
για την έκδοση προδικαστικής απόφασης)

«Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις – Διεθνής δικαιοδοσία και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις – Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 – Άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο β', και άρθρο 13, παράγραφος 2 – Διεθνής δικαιοδοσία σε υποθέσεις ασφαλίσεων – Προσωπικό πεδίο εφαρμογής – Έννοια του “ζημιωθέντος” – Επαγγελματίας του κλάδου των ασφαλίσεων – Δεν εμπίπτει»

Περίληψη – Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 31ης Ιανουαρίου 2018

1. Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις – Διεθνής δικαιοδοσία και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις – Κανονισμός 1215/2012 – Διεθνής δικαιοδοσία σε υποθέσεις ασφαλίσεων – Αγωγές κατά του ασφαλιστή – Ειδικοί κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας για την προστασία του αδύναμου μέρους – Περιεχόμενο – Σχέσεις μεταξύ επαγγελματιών του κλάδου των ασφαλίσεων – Δεν εμπίπτουν

(Κανονισμός 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, άρθρα 11 § 1, στοιχείο β', και 13 § 2)

2. Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις – Διεθνής δικαιοδοσία και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις – Κανονισμός 1215/2012 – Διεθνής δικαιοδοσία σε υποθέσεις ασφαλίσεων – Αγωγές κατά του ασφαλιστή – Ευθεία αγωγή του ζημιωθέντος – Έννοια του «ζημιωθέντος» – Επαγγελματίας του κλάδου των ασφαλίσεων – Διεκδίκηση απαιτήσεων αποζημιώσεως έναντι ασφαλιστικών εταιριών με την ιδιότητα του εκδοχέα – Δεν εμπίπτει

(Κανονισμός 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, αιτιολογικές σκέψεις 15 και 18 και άρθρα 11 § 1, στοιχείο β', και 13 § 2)

1. Βλ. το κείμενο της απόφασης.

(βλ. σκέψεις 41, 42)

2. Το άρθρο 13, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, σε συνδυασμό με το άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ίδιου κανονισμού, έχει την έννοια ότι δεν είναι δυνατή η επίκλησή του από φυσικό πρόσωπο το οποίο δραστηριοποιείται επαγγελματικά, μεταξύ άλλων, στον τομέα της διεκδίκησης απαιτήσεων αποζημιώσεως έναντι ασφαλιστών και το οποίο επικαλείται σύμβαση

εκχωρήσεως απαιτήσεως συναφθείσα με το θύμα τροχαίου ατυχήματος, προκειμένου να ασκήσει αγωγή αποζημιώσεως κατά του ασφαλιστή του υπαιτίου του ως άνω ατυχήματος, ο οποίος εδρεύει σε άλλο κράτος μέλος και όχι σε εκείνο της κατοικίας του ζημιωθέντος, ενώπιον των δικαστηρίων του τελευταίου αυτού κράτους μέλους.

Μολονότι, βεβαίως, όπως διευκρινίζει η αιτιολογική σκέψη 18 του κανονισμού 1215/2012, σκοπός του τμήματος 3 του κεφαλαίου II του κανονισμού αυτού είναι η προστασία του αδύναμου μέρους με κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας οι οποίοι είναι ευνοϊκότεροι για τα συμφέροντά του απ' ό,τι οι γενικοί κανόνες, εντούτοις η αγωγή της κύριας δίκης εντάσσεται, κατά τα φαινόμενα, στο πλαίσιο σχέσεων μεταξύ επαγγελματιών του ασφαλιστικού τομέα και δεν μπορεί να επηρεάσει τη δικονομική κατάσταση κάποιου μέρους τεκμαιρόμενου ως αδύναμου (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 21ης Ιανουαρίου 2016, SOVAG, C-521/14, EU:C:2016:41, σκέψεις 29 και 30). Ως προς το ζήτημα αυτό, η άσκηση από επαγγελματία, όπως ο P. Hofsoe, της δραστηριότητάς του στο πλαίσιο μικρής επιχειρηματικής μονάδας δεν μπορεί να οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι ο ίδιος είναι κατά τεκμήριο αδύναμο μέρος σε σχέση με τον ασφαλιστή. Πράγματι, η κατά περίπτωση εξέταση του ζητήματος αν ο επαγγελματίας αυτός μπορεί να θεωρηθεί «αδύναμο μέρος» ώστε να είναι δυνατό να εμπίπτει στην έννοια του «ζημιωθέντος», κατά το άρθρο 13, παράγραφος 2, του κανονισμού 1215/2012, θα δημιουργούσε κίνδυνο υπάρξεως ανασφάλειας δικαίου και θα αντέβαινε στον σκοπό του εν λόγω κανονισμού, ο οποίος παρατίθεται στην αιτιολογική του σκέψη 15, κατά την οποία οι κανόνες δικαιοδοσίας πρέπει να παρουσιάζουν υψηλό βαθμό προβλεψιμότητας (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 20ής Ιουλίου 2017, MMA IARD, C-340/16, EU:C:2017:576, σκέψη 34).

(βλ. σκέψεις 44, 45, 47 και διατακτ.)